

- ione convenitur, nisi unus rem per usuram questam possideat.
- 60 Si unus ex heredibus usurarii non sit solvendo, an ceteri pro illo conveniri possint? & n. 61.
- 62 Legatarii & alii, qui ex bonis usurarii quicquam per ultimam voluntatem capiunt, an teneantur ad usurarum restitutionem, ubi heredes non restitunt?
- 63 Heres ex delicto defuncti non tenetur actione rei persecutoria de Jure Civili, si nihil ex male acquisitis ad ipsum pervenerit. De Jure Canonico tenetur, ibid.
- 64 Heres usurarii, qui non correctus decessit & impunitus, ad restitutionem usurarum tenetur.
- 65 Distinctio, de qua num. 63, inter Jus Canonicum, & Civile, utrum vera?
- 66 An in foro seculari servandum sit Jus Pontificium, vel civile, ut in heredem detur actio ex defuncti delicto.
- 67 Heres usurarii ad instar heredis furis conditione furtiva tenetur.
- 68 Heres qui non consecit inventarium, an teneatur ultra vires hereditatis, si ex delicto defuncti condemnatur?
- 69 Quid circa usurarum restitutionem, & n. 70. 71. 72. & 73.
- 74 Ad repetendas usuras datur indebiti extraordinaria conditio.
- 75 Usurarius nisi manifestus appareat, testari non prohibetur.
- 76 Usurarii manifesti testamentum non valet, nisi restituat, vel idonee caveat.
- 77 Nec valet alia quavis ultima dispositio.
- 78 Princeps Sæcularis nequit constituere, ut testamentum usurarii manifesti subsistat, non servatâ formâ capitis Quanquam, de usur. in 6.
- 79 Usurario manifesto non licet facere codicillos, nisi servatâ formâ dicti capitis Quanquam.
- 80 Nec donare causâ mortis, de quo tamen est controversia.
- 81 Constitutio dicti capitis Quanquam, utrum Judæos, & Infideles teneat in territorio Principis Catholici commorantes?
- 82 Qui usuras exercet palliatas, non in mutuo, sed in aliis contractibus, an manifestus usurarius habeatur, ut pœnas dicti capitis Quanquam, incurrat?
- 83 Quavis manifestus usurarius à turpi negotiatione absteat, testari nequibit non præstita satisfactione de male quasitis, nisi jam restitisset.
- 84 Usurarius qui servatâ formâ capitis Quanquam, testatus est, si postea reincidat, testamentum sit irritum: sed si iterum caverit de restituendo, reconvalet saltem in foro interno.
- 85 Testamentum Jure conditum sit nullum si testator postea manifestus ceperit esse usurarius.
- 86 Testamentum usurarii manifesti nullum sustinebitur ac valebit, si postea ipse testator aut solvat, aut idonee caveat.
- 87 Ut valeat testamentum, sufficit quod usurarius procuratorem relinquat ad cavendum, cum morte præventus per se non possit.
- 88 Usurarii ultima voluntas an subsistat, ommissa restitutione, aut cautione, favore causæ piæ.
- 89 Usurarii testamentum si irritum fiat, succedat

dum venientes ab intestato, qui usuram restituerentur, & bona per fœnus quasita.

- 90 Qui stipulatus est pecuniam nomine usurarum, si nondum exegerit, cavere non astringitur, sed debet remittere obligationem, ac prohibere heredibus exactionem.

CAPUT III.

Ad Num. 1.

Utrum usura crimen sit merè Ecclesiasticum, ut ut Judex Laicus de eo cognoscere non valeat, frequentissimè disceptatur, ac variè resolvitur, ut testatur Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. gloss. 13. part. 2. num. 45. Et sunt quidem tres præcipuæ opiniones. Prima docet, usuram crimen Ecclesiasticum esse, & ad forum laicorum nequaquam spectare. Secunda illud inter delicta mixti fori recenset. Tertia distinguit, ut in questione juris solum Judex Ecclesiasticus procedat, in facti controversiis uterque: de quibus plenè, Authoribus laudatis, Farinac. in prax. tract. de inquisitionibus, q. 8. ex n. 134. Alii distinxerunt, an criminaliter, vel civiliter de usura disputetur. Alii num principaliter, aut incidenter. Alii denique utrum constitutione Principis Sæcularis usura prohibeatur, necne.

Verùm omni distinctione remota, asserendum est cum D. Covar. usuram ad utrumque forum spectare, data inter Judicem Ecclesiasticum, & Sæcularem præventionè quoad laicos fœnoris reos, sicut in cæteris causis mixti fori. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 333. num. 1. Leotard. de usur. q. 100. num. 78. Farin. sup. n. 140. Fontanel. num. 46. vers. Est igitur mea opinio, Bobad. Politicæ lib. 2. cap. 19. num. 8. Paz Prax. tom. 2. pralud. 2. num. 26. Roderic. de ann. redditib. lib. 3. quest. 4. num. 128. & 131. Cur. Philip part. 2. lib. 2. cap. 1. num. 37. Guttier. Canonic. lib. 2. cap. 18. num. 26. Vela de delict. cap. fin. in fin. & prænotavi supra, lib. 2. cap. 10. num. 37. præter plurimos, quos congerunt Bobad. Leotard. Farinac. Peguera qq. crim. cap. 30. & Barbosa in collect. cap. Cum sit generale, num. 7. de foro compet. & cap. Post miserabilem, num. 4. de usur. Tusch, lit. V, concl. 357.

Vers. His tandem prænotatis.

Docet D. Præses, illud cenferi crimen mixti fori, quod utroque jure prohibetur: quod & ego tradidi ex aliis ubi proximè, unde ut nuper num. 1. in fin. insinuavi, nonnulli sentiunt, quod ubi usura non est vetita lege Principis territorii, usura crimen sit Ecclesiasticum privativè. Cardin. Lug. de just. & jur. disp. 25. num. 250. Mart. de jurisdict. part. 2. cap. 7. num. 10. & alii, quibus assentiuntur è nostratibus plures, dum aiunt, idè apud nos judicem laicum de usura cognoscere, quia jure regio vetatur. Sic Bobadil. ubi sup. Azeved. in l. 1. num. 87. tit. 6. lib. 8. Recopil. Avend. de exeq. mandat. part. 2. cap. 29. n. 1.

Oppositum probavit Leotard. ubi proximè, & consentit Roderic. sup. n. 125. quia cum usura sit juri naturæ contraria, etiam in aliqua provincia, vel civitate nulla lex hoc crimen prohiberet (modò non foret permissum, & publicè toleratum) penes Magistratus sæculares resideret potestas ad usurarios coercendos, sicut contingeret in

Vers. Ubicumque sit.

Cum usura crimen sit mixti fori, extra dubium videtur, quod possit Princeps laicus adversus usurarios pœnas statuere, ut ex pluribus probat Leotard. ubi proximè, Petr. Caball. resolut. crimin. cap. 188. num. 2. & 8. Marta de jurisdict. part. 2. cap. 7. num. 10. & 26. Sic fœnatores coercentur l. 4. & 5. tit. 6. lib. 8. l. 15. tit. 18. lib. 5. Recopil. Sed et si tale delictum privativè ad forum Ecclesiasticum spectaret, ut volunt non pauci, liceret laico Principi in fœnatores sancire, ut D. Covar. docet, quemadmodum in hæreticos; quanquam hæresis crimen sit merè Ecclesiasticum, sicut habetur tit. C. de hæretic. & de Jure Regio tit. 26. part. 7. tit. 3. lib. 8. Recop. ubi multiplex pœna hæreticæ injungitur pravitati: observant Farinac. de hæres. quest. 186. num. 155. & 157. Greg. Lop. in l. fin. gloss. ult. tit. 3. p. 4. Simili modo tamen cognitio de matrimonio solius fori Ecclesiastici sit, poterit Princeps pœnas stabilire in eos, qui illicitè illud contrahunt, l. 1. tit. 1. lib. 5. Recop. ubi Mathienz gloss. 7. num. 4. Gregor. Lop. ubi proximè, Anton. Gom. in l. 49. Taur. num. 2. D. Covar. de matrim. p. 2. cap. 6. ex n. 20. & n. 25. docuit, Laicos Judices procedere ad executionem ejusmodi pœnarum, et si de causa principali cognoscere non valeant. Sequitur Azeved. in d. l. 1. Recop. num. 42. Vide l. fin. tit. 3. p. 4. Menoch de arbit. casu 398. ex n. 41.

Unde deducitur, usurarum crimen fore mixti fori, et si lege laici Principis non interdiceretur; sufficit enim, quod aequitas naturalis violetur in commune damnum, ac Reipublicæ perniciem: & tunc Judex Sæcularis ut Juris Pontificii exequutor poterit pœnas eo stabilitas fœnatoribus irrogare.

Vers. Secundò infertur.

- 6 Sed & nunc usurarum delictum erit merè Ecclesiasticum, si in aliqua civitate, aut provincia per Principem, vel consuetudinem fœnerandi exercitium permittatur; nam et si ex eo usurarii à peccato, & restitutione non eximantur, pœnam tamen per laicam Potestatem non sustinebunt. Leotard. ubi proximè, Azeved. in d. l. 1. à n. 80. Vela de delict. cap. fin. n. 6. & prædixi sup. cap. 1. num. 110. cum seq. & in Hispania sic aliquando contigit, l. 1. tit. 6. lib. 8. Recop.

Vers. Tertio apparet.

- 7 Cum Judex Ecclesiasticus in Clericos duntaxat procedere valet, & Sæcularis in laicos, velut in homicidio, & furto, crimen non dicitur mixti fori; sed quando Ecclesiasticus habet cognitionem etiam adversus laicos, ut in sacrilegio, assassinio, & adulterio; quod quidem mixti fori est. Sanch. de Matrim. lib. 10. disp. 8. num. 16. Farin. in prax. q. 141. num. 47. Guazzin. de defens. reor. defens. 1. cap. 11. n. 7. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 17. num. 61. Et ita verum est, nisi agatur ad thori separationem, quia solus Ecclesiasticus est competens. Sanch. & Farinac. ibidem: quod adnotare oportet, quia D. Covar. hic videtur insinuare, adulterium ex illis criminibus esse, in quibus Ecclesiasticus non procedit in laicos. De mixti fori delictis consule quos congesti sup. lib. 2. cap. 10. n. 36. in fin.

Vers. Quarto non est.

- 8 Adde laudatos num. 2. præsertim Molinam, qui inquit hoc crimen fore sæculare, & secundum se ad jurisdictionem laici Principis spectare: & huic licere suis constitutionibus declarare, an contractus sub certa forma celebratus sit usurarius, aut licitus, modò sacris Canonibus non adverteretur, scripsit latè Leotard. in append. quest. 87. num. 62. (et si alii contra sentiant, ut Cenc. de censib. decis. 80. ex num. 7. & D. Raphaël apud Leotardum,) ejus opinio nostri Juris Regii Constitutionibus comprobatur, l. 8. 13. & 15. tit. 18. lib. 5. Recop. l. 2. 3. & 4. tit. 6. lib. 8. Recop.

Ad Num. 2.

Ex usurario crimine nota infamiae contrahitur Jure Pontificio, communi, ac nostro Regio, cap. Inter dilectos 11. de excessib. Prælat. l. Improbum

30. C. ex quib. caus. infam. irrog. l. 4. tit. 6. part. 7. l. 5. tit. 6. lib. 8. Recop. Greg. Lop. in d. l. 4. gloss. 15. Tusch. lib. V. concl. 343. num. 13. Less. de just. & jur. lib. 2. cap. 20. n. 186. Trullench. in Decalog. lib. 7. cap. 19. dub. 22. n. 2. Menoch. de arbitrar. cas. 398. num. 11. Leotard. de usur. q. 100. num. 40. Clar. §. Usura, num. 16. Azeved. in d. l. 5. Recop. n. 5. Vela de delict. cap. fin. n. 5. Barbosa cum plurimis collect. d. cap. Inter dilectos, num. 6. & collect. d. l. Improbum, n. 2. Quæ quidem infamia ipso jure incurritur, ut notant præcitati.

Ibi: Licet tamen contraverti.

12 Qui hodie usuras exigit, etiam eas quæ quondam ut legitime permittebantur, de jure communi infamis fiet, quia jam omne fœnus est improbum ex Jure Canonico, cui stare tenemur, abrogatis legibus, quæ vel minimas usuras exigi concedebant. Greg. Lop. & Clar. ubi proxime, Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 334. n. 1. Peguera. crim. decis. 31. n. 1. Farinac. in prax. q. 56. n. 352. Barbosa in collect. d. l. Improbum, num. 4. Leotard. n. 41. Roderic. de am. redditib. lib. 3. q. 4. n. 116. Salas de usur. dub. 47. num. 1. Paz prax. tom. 1. part. 8. cap. unic. num. 26. Menoch. sup. num. 30. Petr. Greg. de usur. lib. 3. cap. 2. Cantera quæst. crim. cap. 8. n. 52.

Ibi: His ad stipulatur quod pœne.

Hoc est satis controversum, teste Claro §. Incestus, num. 4. Vide quæ docet D. Covar. paulò inferius, ac latius de marrimon. part. 2. cap. 6. §. 8. num. 30.

Verf. Scribit tamen Salicetus.

13 Licet crimen usurarum jure ipso irroget infamiam, nisi tamen palam quis fœnus exercent, sententia declaratoria desideratur; sed tunc non efficitur infamis ex judicis pronuntiatione; sed ex lege. Greg. Lop. ubi proxime, Roderic. sup. n. 117. Molin. sup. Barbof. d. collect. l. Improbum, n. 3. Spin. 3. de testam. gloss. rubric. part. 13. n. 21. Tamen usurarius occultus, etsi nulla præcedat sententia, repellitur à testimonio. Farinac. sup. n. 354.

14 Observant communiter nuper laudati, quod si usurarius hæres sit institutus, competet fratri testatoris querela inofficiosi testamenti, quæ solum datur cum persona turpis instituitur, l. In arenam ff. l. Fratres 27. C. de inoffic. testam. §. Soror autem, junctâ glossa verb. Turpibus, Inst. cod. Ita Greg. Lop. Molin. Trullench., Roderic. ubi sup. Nec post peractam pœnitentiam deletur infamia. Greg. Lop. ibidem, ideo in testem non admittitur. Farinac. sup. n. 356. Quid de æquitate canonica, dicendum infra, n. 20.

Ibi: Jure regio usurarius.

15 Ista Ordinamenti lex statuens in usurarios pœnas, est in nova Regiarum Constitutionum compilatione lex 4. tit. 6. lib. 8. cujus meminere Molin. ubi sup. Roderic. num. 118. Paz num. 26. Vela num. 2. Cur Philip. part. 2. lib. 2. cap. 1. num. 40. Alfar. de offic. Fisc. gloss. 20. num. 417. Cantera d. cap. 8. n. 54. Olan. antinom. jur. lib. V. n. 22. Guttier. Canonica, lib. 2. cap. 18. n. 10. In Curia

Philipica mentio fit cujusdam pragmaticæ, quæ præfatæ constitutionis dispositio immutabatur; sed novæ Recopilationi inserta non est. Observa quæ D. Covar. docet, inf. n. 5. verf. Ex quibus.

Ad Num. 3.

Clericus per fœnoris usum eodem modo ac laicus infamis efficitur: de qua, & aliis suspensionis, ac depositionis pœnis Molin. sup. disp. 334. num. 2. Less. num. 186. Trullench. num. 2. Peguera num. 3. Cantera n. 52. verf. Sed redeundo, Paz, num. 26. Leotard. ex num. 29. Vivian. prax. Jurispatron. lib. 6. cap. 5. n. 10. Farinac. fragment. verb. Clericus, n. 117. cum seqq. & alii apud Barbof. collect. cap. Præterea, de usur.

Ad hæc talis usurarius prohibetur sacris Ordinibus insigniri. Tusch. lib. V. concl. 343. num. 11. Leotard. sup. n. 29. Farinac. ubi proxime, n. 120. Salced. ad Bern. Diaz in pract. cap. 88. Nec eligi, aut præsentari potest ad Beneficium, cap. De Petro, 47. disp. Vivianus, & Farinacius ubi pronuper.

Ibi: Quibus objicitur decisio textus.

Pro concordia capitis 1. & capitis Præterea 7. de usur. consulendi Molin. d. disp. 334. num. 2. Leotard. sup. q. 100. num. 30. Peguera d. decis. 31. num. 15. Farinac. ubi proxime, num. 117. Salas de usur. disp. 47. n. 8. Bern. Diaz in pract. cap. 88. Quidam cum D. Covar. sentiunt, Judicem prius ad suspensionem processurum, & si clericus non resipiscat, & perseveret, ad depositionem transgrediendum. Aliis videtur talis ordo non esse necessarius servandus, sed judici licere pro suo arbitrio, inspectis delicti frequentia, diurnitate, cæterisque circumstantiis, unam, vel alteram pœnam irrogare. Sic Molina, & Leotardus. Clericus proxena, ac interveniens in contractibus usurariis, pœnæ ejusmodi non subjicitur, aliàs tamen pro arbitrio judicis coercetur. Farinac. n. 126. Menoch. de arbitrar. cas. 411. n. 3.

Verf. Quod verò diximus.

Episcopus valet dispensare, ut usurarius clericus peractâ pœnitentiâ Beneficium quod possidebat, retineat, non ut alia nanciscatur. Barbosa collect. cap. Præterea, in fine, de usur. Salced. sup. d. c. 88. Farin. sup. n. 123. Verum per Episcopum dispensari posse cum usurario correcto, ut etiam obtineat Beneficia; tenent Molin. d. disp. 334. n. 2. Trullench. in Decalog. lib. 7. cap. 19. dub. 22. n. 2. Villalob. Sum. tom. 2. tract. 22. diff. 22. n. 1. de quo paulò inferius. Ait tamen Molina, quod si usurarius eligeretur, aut præsentaretur, etiam si pœniteat, nequibit ex dispensatione Episcopi idem Beneficium adipisci, ad quod fuerat electus, vel præsentatus; atque ita intelligit Glossam in cap. Præterea, de usur.

Ibi: Nam his ob infamiam etiam juris.

Aliud ex pluribus tradidi Practicarum cap. 19. num. 24. nam infamia juris etiam obtentas dignitates, munera, & Beneficia adimit. Vivian. sup. n. 97. Nihilominus pro tuenda opinione Glossæ in cap. Inter dilectos, de excess. Prælat. D. Covar. & sequacium dicendum erit, quod usurarius impletâ pœnitentiâ famæ restituitur de æquitate canonica

Verf. Tertio licet confessio.

canonica, ut cum Baldo & aliis tenentur Salced. ad Bern. Diaz, cap. 88. Vela de delict. cap. fin. n. 8. Farin. fragm. verb. Clericus, n. 121. Qua ratione, si Episcopus dispensaverit, licebit tali clerico sua retinere Beneficia, non alia querere, ut D. Covar. edocet, obstante infamia facti, quam per crimen clericus contraxit usurarius, quæ nec per Principem deleri potest: & hæc licet non auferat obtentum Beneficium, impedit acquirendum. Notatur per me Practicar. cap. 19. n. 30. 31.

Verf. Cæterum circa hujus.

De intellectu capitis Quamquam, de usur. in 6. consule quos refert Barbosa in collect. ibi, & quos inter scribendum laudabimus, præsertim infra sub num. 5. verf. At si tractetur.

Ad Num. 4.

21 Quis censeatur usurarius manifestus, ut pœnas Jure Canonico in eos stabilitas sustineat, in comperto non est. Illud apud omnes constat manifestum usurarium fore, qui publicè fœnerationem negotiationem exercet. Molin. de just. & jur. disp. 333. num. 2. Trullench. in Decalog. lib. 7. cap. 19. dub. 22. num. 1. Leotard. d. quæst. 100. n. 2. Menoch. de arbitrar. cas. 235. num. 4. Azeved. in l. 4. num. 3. tit. 6. lib. 8. Recop. Bernard. Diaz in pract. cap. 89. num. 2. Spin. de testam. gloss. rubric. part. 13. n. 18. Paz in praxi, tom. 1. cap. univ. part. 8. num. 26. Tusch. lib. V. concl. 341. num. 29. Sed sententiam declaratoriam desiderari tenet Menoch. n. 12. Dissentit Guttier. Canon. lib. 2. cap. 19. num. 10. Leotard. n. 24.

22 Nec refert, an per se, vel per alios quis fœnori pecuniam det. Leotard. num. 9. ubi alii. Non solum qui mutat, sed etiam qui per venditionem vel alios contractus usuras exigit palam, usurarius manifestus habetur. Molin. ubi proxime. Et quanvis ipse asseveret, non requiri actuum repetitionem, quia unicus, si probetur, sufficit; contrarium tamen est tenendum cum Menoch. n. 6. Spin. ubi proxime. Mascard. de probat. cont. 1420. num. 4. Guttier. Canonica, lib. 2. cap. 19. n. 8. & alii apud Leotard. num. 6. ipse tamen cum nonnullis Molinæ sententiam tueretur, ac veriores profiteretur.

Verf. Est enim & is.

23 Ex propria confessione judicio facta quis manifestus usurarius habetur. Mascard. concl. 1420. num. 8. Less. de just. & jur. lib. 2. cap. 20. num. 185. Clar. §. Usura, num. 15. Guttier. sup. num. 12. Barbof. collect. cap. 1. num. 9. de usur. in 6. Leotard. num. 10. & ceteri proxime laudati. Sed Spin. sup. n. 19. Judicis sententiâ opus esse opinatur contra Leotard. num. 24. Dubitationis est, num manifestus usurarius censeatur, qui simpliciter se usuras exegisse coram Judice faretur, non exprimens, publicè fœnus exercuisse: Et hanc qualitatem necessarîo exprimentam, ut pœnis reus afficiatur, tenent Menoch. d. cas. 235. num. 20. Mascard. n. 10. & alii apud ipsos. Oppositum cum D. Covar. & non paucis sustinet Leotard. q. 100. num. 11. pro cujus resolutione lege inferius notanda à n. 38. nam hæc ab illa pendet questione.

Disputatur an confessio extrajudicialis coram Sacerdote, vel Notario, & testibus sufficiat, ut confessus pro usurario manifesto habeatur? Affirmant D. Covar. Menoch. d. cas. 235. num. 21. Villlob. comm. opinion. lit. V. num. 113. Barbof. collect. cap. Quia in omnibus, n. 18. de usur. Clar. ubi sup. Anton. Gabr. commun. lib. 7. concl. 20. num. 7. præter laudatos sup. num. 21. & 23. & quos referunt Leotard. num. 13. & Mascard. n. 11. Negativam sectantur Foller. Lupus, & alii apud Leotardum, ac Mascardum num. 13. & est communis Theologis, cui subscribunt Azor. Instit. Moral. part. 3. lib. 5. cap. 18. verf. Quæres quid, Trullench. sup. d. dub. 22. num. 1. Less. d. cap. 20. num. 185. Molin. disp. 333. in fin. Bonacin. Sum. tract. de contract. disp. 3. q. 3. punct. ult. num. 2. Reginald. lib. 23. cap. 11. n. 94. Villalob. Sum. part. 2. tract. 22. diff. 21.

25 Et quanvis affirmativa sententia procedat si confessio publicè fiat, ita ut in plurium notitiam deveniret; tamen eam solum non efficere manifestum usurarium, nisi alia concurrerint adminicula, & tunc judicis arbitrio relinquendum scribit Leotard. num. 13. & 14. Imò judicis sententiam desiderari observat Spin. num. 18. Hic eadem quæstio excitari potest, affirmativa opinione admittit, de qua sup. num. 23. Guttier. d. cap. 19. num. 12. docet necessarîo requiri, quod exprimat qualitas manifesti, aut probeatur, scilicet quod publicè exercuerit, usuras, qui ex sua opinione loquitur consequenter, de qua infra.

Verf. Quarto etiam dicitur.

26 Qui judicis sententia de fœneratio crimine damnatur usurarius manifestus censeatur: tenent omnes ferè laudati sup. num. 21. 23. 24. & quos exhibet Leotard. num. 22. qui hoc verum putat de sententia legitime prolata, à quo provocatum non est. Idem n. 24. disputat, num sit satis reum simpliciter usurarium pronuntiarî, absque expressione quod sit manifestus & publicus fœnerator? Affirmat adversus Menoch. d. cas. 235. num. 31. sed resolutio desumenda erit ex traditis infra, num. 38. cum seqq.

Ibi: Nec prius hic usurarius.

27 Non est manifestus usurarius de crimine per testes in judicio convictus, antequam judicialis sententia subsequatur. Menoch. ubi proxime. Guttier. num. 13. Mascard. d. concl. 1420. in fin. Ant. Gabr. sup. d. concl. 20. num. 9. Salced. ad Bern. Diaz, cap. 89. Ant. Thesaur. de pœn. canonica. lib. 2. verb. Usura, cap. 7. verf. Non tamen sufficeret, & alii apud Salas de usur. disp. 46. n. 4. Aliud communi Theologorum Scholæ videtur, & ita contra tenent Molin. sup. disp. 333. n. 2. Trullench. Less. Azor. ubi proxime, Card. Lug. de just. & jur. disp. 25. num. 239. quibus accessit Leotard. n. 24. & 25. quando reus ita probationibus superatur, ut nihil contra illas objiciat, alioqui cum per oppositionem res dubia efficiatur, sententia opus erit. Sed prior opinio amplectenda, ut benignior ac verior, cum in judicis arbitrio sit, an vel quanta fides sit testibus adhibenda, l. 3. de testib. Menoch. sup. n. 31. & 32.

Ibi: